

ทัศนคติต่อการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิม ในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

การสมรสถือว่ามีคามจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตามระบบอิสลาม ซึ่งไม่สนับสนุนการเป็นโสดโดยไม่จำเป็น ทั้งยังห้ามการใช้ชีวิตแบบสำส่อนทางเพศอย่างเด็ดขาด เพราะการสมรสมีประโยชน์ทางสังคม จิตใจและศาสนา เป็นการรักษาเผ่าพันธุ์มนุษย์ หลักฐานจากหะดีษจึงสนับสนุนให้มีบุตรมาก ดังนั้นการเพิ่มจำนวนผู้สืบเชื้อสายให้มากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่อิสลามเรียกร้องให้กระทำ ถือเป็นจุดมุ่งหมายที่สูงส่งของการสมรส เพราะการรักษาเผ่าพันธุ์เป็นผลตามธรรมชาติในการสร้างความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายและหญิงตามธรรมชาติของมนุษย์ การห้ามมิให้สืบพันธุ์จึงถือว่าการฝืนธรรมชาติ การคุมกำเนิดทุกรูปแบบ การวางแผนครอบครัว การทำหมัน และแม้แต่การสร้างค่านิยมเพื่อถ่วงระยะเวลาสมรสเพื่อควบคุมการเติบโตของประชากรและเพื่อมาตรฐานการดำเนินชีวิตให้สูงขึ้นนั้นเป็นเรื่องที่ขัดศีลธรรมและบาปหนัก อันจะเป็นพฤติกรรมของพวกญาฮิลียะฮ์หรือพวกที่เต็มไปด้วยความมมงายที่มักฆ่าบุตรของตน นอกจากจะเสื่อมเสียเกียรติยศของผู้ปกครองแล้ว ปัญหาทางเศรษฐกิจก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ก่อโศกนาฏกรรมขึ้น

อย่างไรก็ตาม การคุมกำเนิดเป็นที่อนุมัติแต่ละกรณี ไม่อนุมัติในหลักการ หมายความว่าอนุมัติให้เฉพาะรายบุคคล เมื่อมีสาเหตุจำเป็น เช่น หากบุคคลใดเห็นว่าภรรยาของตนจะเสี่ยงชีวิตหรือเป็นอันตรายตามความเห็นของแพทย์ผู้ออกความเห็นตรงตามหลักวิชา และด้วยใจเป็นธรรม ถ้าหากปล่อยให้การตั้งครรภ์เกิดขึ้น แล้วใช้วิธีการป้องกันหรือคุมกำเนิดที่ถูกต้องเพื่อเป็นการป้องกันอันตรายนั้นๆ ปัจจุบันชาวมุสลิมรุ่นใหม่ได้หันมาคุมกำเนิดกันมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลบางอย่าง เช่น ไม่มีความรู้ความเข้าใจในบทบัญญัติของอิสลาม บางคนคุมกำเนิดเพราะกลัวความยากจนและคิดว่าเมื่อมีบุตรมากก็ไม่มีรายได้พอที่จะเลี้ยงดูบุตรทุกคนได้อย่างเต็มที่ ทำให้ค่าใช้จ่ายในครอบครัวเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ เป็นการเพิ่มภาระให้กับตนเอง จึงทำให้ต้องทำงานหนักขึ้น และรู้สึกเบื่อหน่ายกับการที่ต้องคลอดบุตรหลายคน ส่วนหญิงบางคนก็อาจมีเหตุผลจำเป็นที่ต้องคุมกำเนิด เช่น การตั้งครรภ์อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตของตนเนื่องจากสุขภาพร่างกายไม่สมบูรณ์ ก็เป็นที่อนุมัติสำหรับหญิงนั้นในการคุมกำเนิด

งานศึกษาของต่วนนุรอัยนี มุ่งศึกษาบทบัญญัติ

อิสลาม ความรู้ความเข้าใจด้านศาสนา ทักษะคิดต่อการคุมกำเนิด พร้อมทั้งเปรียบเทียบทัศนคติต่อการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส อายุตอนสมรสครั้งแรก ระยะเวลาการสมรส จำนวนบุตรที่มีชีวิต จำนวนบุตรที่ต้องการ อาชีพ อาชีพของสามี รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาด้านศาสนา และด้านสามัญ ภูมิสำเนา ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย และระดับความรู้ความเข้าใจด้านศาสนาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด

จากการศึกษาพบว่า ลักษณะทางด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคมของสตรีมุสลิม โดยศึกษาจากชุมชนที่อยู่อาศัย สตรีมุสลิมส่วนใหญ่อยู่ในเขตเทศบาลชุมชนปะการอ และในเขตชนบทอาศัยอยู่ในหมู่บ้านสูงากาลี ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยโดยมากจะอยู่นอกเขตเทศบาล สมรสในช่วงอายุ 21-30 ปี มีระยะเวลาการสมรสต่ำกว่า 10 ปี จำนวนบุตรที่มีชีวิต 1-2 คน แต่หากสมรส 30 ปีขึ้นไปจะมีจำนวนบุตร 7-8 คน โดยมากต้องการมีบุตร 3-4 คน ระดับการศึกษาทางด้านศาสนาระดับอับติดาอีย (ชั้น 4) ส่วนด้านสามัญส่วนใหญ่จบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างโดยรวมเป็นแม่บ้าน สามีประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 11,000 บาทขึ้นไป

ผู้วิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจด้านศาสนา เกี่ยวกับการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในจังหวัดปัตตานี ซึ่งถือว่าเป็นจังหวัดที่มีลักษณะทางสังคม มีความผูกพันกับหลักศาสนาอิสลามที่มีความเคร่งครัดในเรื่องศาสนา วิธีการดำเนินชีวิตของชาวมุสลิมจะอยู่ในกรอบของข้อบัญญัติของศาสนา ซึ่งถือว่าเป็นธรรมเนียมของชีวิตที่ทุกคนต้องยึดถือและปฏิบัติตาม

ดังนั้นสตรีมุสลิมส่วนใหญ่จะทราบถึงหลักการอิสลามเกี่ยวกับการคุมกำเนิดว่าการคุมกำเนิดเป็นสิ่งที่ไม่อนุมัติ และขัดแย้งกับหะดีษของท่านเราะซูลที่สนับสนุนให้มุสลิมมีบุตรมาก นอกจากนี้สตรีมุสลิมยังมีความศรัทธาที่ยึดมั่นว่าการมีบุตรนั้นเป็นนิอัมัต (ความโปรดปราน) ที่อัลลอฮ์ประทานมาให้ ดังนั้นการสมรสจึงเป็นแนวทางที่จำเป็นในอิสลาม ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญที่สุดของการสมรสคือเพื่อรักษาเผ่าพันธุ์และวงศ์ตระกูลของมนุษย์ แต่ถือว่าการคุมกำเนิดเป็นสิ่งขัดกับหลักการศาสนาอิสลาม ขัดต่อวัตถุประสงค์ของการสมรสที่ให้มีการสืบทอดเผ่าพันธุ์และเพิ่มจำนวนบุตรให้มาก เพราะการมีบุตรถือว่าได้รับพรหรือปัจจัยยังชีพจากอัลลอฮ์ ดังนั้นหากมีการคุมกำเนิดโดยเฉพาะวิธีการคุมกำเนิดที่มีลักษณะถาวรเป็นการต้องห้าม (หะรอม) ในอิสลามจะถือว่าเป็นการปฏิเสธพรที่อัลลอฮ์ประทานมาให้ การจะมีบุตรมากหรือบุตรน้อยขึ้นอยู่กับความประสงค์ของอัลลอฮ์ สตรีมุสลิมทราบถึงการหลีกเลี่ยงนอกเป็นวิธีการคุมกำเนิดที่ศาสนาอิสลามให้กระทำได้แต่ไม่สนับสนุน ซึ่งเคยมีมาตั้งแต่ในสมัยของท่านศาสดามุฮัมมัด (คือลา) และเศาะหาบะฮ์ของท่านบางคนได้เคยปฏิบัติ ส่วนการทำหมันเป็นวิธีการคุมกำเนิดที่ห้ามอย่างเด็ดขาด และไม่อนุญาตให้คุมกำเนิดในกรณีที่กำลังความยากจน หากไม่ต้องการมีบุตรก็ให้งดการมีเพศสัมพันธ์ การนบระยะปลอดภัยเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์นั้นไม่เป็นบาปและไม่ขัดกับหลักการศาสนา หากปล่อยให้ตั้งครรภ์แล้วฆ่าทารกโดยการทำแท้งเป็นบาปและขัดกับหลักการศาสนาอิสลาม เหตุผลหนึ่งที่ยอนุญาตให้คุมกำเนิดได้คือการตั้งครรภ์ที่ทำให้เป็นอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของมารดา

ทัศนคติต่อการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมพบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยในเรื่องผู้ชายควรสมรสกับผู้หญิงที่สามารถให้กำเนิดบุตรมาก สอดคล้องกับหลักการเลือกคู่สมรสในอิสลาม ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติของภรรยาที่ดีคือสตรีที่สามารถให้กำเนิดบุตรมาก โดยสามีภรรยาควรกำหนดล่วงหน้าว่าจะมีบุตรกี่คนและจะมีเมื่อใด เพื่อให้เหมาะสมกับฐานะและความสามารถของครอบครัว หากมีการคุมกำเนิดจะเป็นการทำลายระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์อีกทั้งให้ผลร้ายมากกว่าผลดี เพราะการห้ามมิให้สืบพันธุ์นั้นถือว่าเป็นการฝืนธรรมชาติ ดังนั้นสามีภรรยาทั้งคู่หนึ่งๆ ควรที่จะมีบุตรหลายคน คำกล่าวที่ว่า “ลูกมากจะยากจน” ถือว่าขัดกับหลักการศาสนาอิสลาม ประกอบกับการมีบุตรมากทำให้บิดามารดาได้รับความสุขสบายและมีโอกาสได้รับความช่วยเหลือจากลูกหลานในวัยชรา ในขณะที่บางส่วนเห็นว่าครอบครัวที่มีบุตรจำนวนน้อยจะมีภาระในการเลี้ยงดูบุตร ภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวน้อยกว่าครอบครัวที่มีบุตรจำนวนมาก ดังนั้นรัฐควรเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับปัญหาประชากรและการคุมกำเนิดให้แก่ประชาชนสตรีมุสลิมไม่เห็นด้วยกับการคุมกำเนิดตามมาตรการที่มองว่าประเทศไทยควรลดอัตราการเพิ่มประชากรให้น้อยลงกว่าในปัจจุบัน ซึ่งมีอัตราการเพิ่มของประชากรประมาณ 64 ล้านคน เพราะไม่ได้ส่งผลให้ประเทศชาติมีความมั่นคงแต่ประการใด ถึงแม้ว่าจะมีจำนวนบุตรน้อยก็ได้ทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น และคำกล่าวที่ว่า “ลูกมากจะยากจน” เป็นคำกล่าวที่ไม่เหมาะสมเนื่องจากส่วนใหญ่ทราบว่าการคุมกำเนิดขัดกับหลักการอิสลาม และอิสลามก็ห้ามเด็ดขาดมิให้ใช้เครื่องมือที่ทำให้ไม่สามารถมีบุตรได้อย่างถาวร และ

ห้ามถ้าหากกลัวว่าการมีบุตรจะทำให้ตนต้องประสบกับความยากจน นอกจากนี้อาจเป็นเพราะว่าสตรีมุสลิมเห็นว่าการคุมกำเนิดทำให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย เช่น ประจำเดือนมาไม่ปกติ สมรรถภาพทางเพศลดลง ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยตามร่างกาย จึงทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการคุมกำเนิด

สตรีมุสลิมส่วนใหญ่ไม่แน่ใจในประเด็นที่กล่าว ว่า ไม่ควรมีการคุมกำเนิดเพราะทำให้ประเทศชาติต้องขาดแคลนกำลังคนที่มีความสามารถในอนาคต หากมีการคุมกำเนิดเปรียบเสมือนเป็นการฆ่าบุตร และเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมารดา เนื่องจากการมีบุตรน้อยทำให้ผู้หญิงมีสุขภาพดีขึ้น รักษาสุขภาพและความงามของตนได้ ครอบครัวจะไม่ยากจน สตรีมุสลิมไม่แน่ใจว่าการคุมกำเนิดจะทำให้สมรรถภาพทางเพศลดลง ทำลายความผูกพันทางด้านจิตใจระหว่างสามีภรรยาอันเป็นสาเหตุหนึ่งที่น่าไปสู่การหย่าร้าง เพราะเป็นการยุยงส่งเสริมให้เกิดการลักลอบร่วมประเวณี เนื่องจากคู่สามีภรรยาที่ไม่มีบุตรเพราะการคุมกำเนิดจะขาดคุณค่าทางศีลธรรม และไม่เชื่อว่าครอบครัวที่มีบุตรมากจะประสบความสำเร็จ มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นมากกว่าครอบครัวที่มีบุตรน้อย เพราะครอบครัวที่มีบุตรน้อยจะให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพมากกว่าครอบครัวที่มีบุตรมาก สำหรับการดำเนินงานวางแผนครอบครัวหรือคุมกำเนิดในประเทศไทยเป็นสิ่งที่ดี รัฐบาลควรมีนโยบายที่จะสนับสนุนการคุมกำเนิดตามความสมัครใจ เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ อันเนื่องมาจากอัตราเพิ่มของประชากรที่สูงมาก ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ส่งเสริมให้ประชาชนมีการคุมกำเนิดอย่างทั่วถึง และควรมี

การขยายบริการด้านการคุมกำเนิดให้ครอบคลุมทั่วประเทศช่วยลดปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติทำให้ประเทศชาติมีความมั่นคง

อย่างไรก็ตาม สตรีมุสลิมที่มีภูมิลำเนา ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย อายุตอนสมรสครั้งแรก ระยะเวลาการสมรส จำนวนบุตรที่มีชีวิต ระดับการศึกษาด้านสามัญ อาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่างกันจะมีทัศนคติต่อการคุมกำเนิดที่คล้ายคลึงกัน โดยต่างก็มีความเชื่อว่าการคุมกำเนิดเป็นสิ่งที่ขัดกับหลักการอิสลาม สตรีที่มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ และขาดจากการสมรสโดยสามีเสียชีวิตไม่แน่ใจในเรื่องการคุมกำเนิด ส่วนที่หย่าร้างจะเห็นด้วยการคุมกำเนิด เพราะสตรีมุสลิมที่ผ่านการหย่าร้างจะมีความรู้สึกเข็ดกับชีวิตครอบครัว และมีความรู้สึกต่อการมีบุตรแตกต่างจากกลุ่มอื่นนั่นคือ มีความต้องการที่จะมีบุตรในจำนวนน้อย เพราะจะไร้ที่พึ่งเนื่องจากขาดสามีซึ่งเป็นผู้นำครอบครัวไป ทำให้ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวโดยลำพัง จึงต้องการมีบุตรน้อย เพราะเชื่อว่าจะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาด้านศาสนาจะเห็นว่าสตรีมุสลิมที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับอิติตาอียี (ชั้น 4) และระดับมุดะวะซซิด (ชั้น 7) ไม่แน่ใจในเรื่องการคุมกำเนิด ส่วนสตรีที่จบการศึกษาในระดับชานาวี (ชั้น 10) และปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีไม่เห็นด้วยการคุมกำเนิด แสดงให้เห็นว่าการศึกษาด้านศาสนามีบทบาทสำคัญต่อทัศนคติเกี่ยวกับการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิม ทั้งนี้เพราะการศึกษาในระดับชานาวี ระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีจะมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับการคุมกำเนิด ซึ่งอธิบายถึงบทบัญญัติของการคุมกำเนิดในอิสลาม จึงมีความรู้ความเข้าใจลึกซึ้งกว่าสตรีที่

จบการศึกษาที่ต่ำกว่า สตรีมุสลิมที่ต้องการมีบุตรจำนวนมากย่อมจะไม่เห็นด้วยต่อการคุมกำเนิด เพราะมีความยึดมั่นว่าเป็นสิ่งที่ขัดกับหลักการอิสลาม

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการศึกษาวิชาญของตัวนุรฮัยนีจะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ทางด้านบทบัญญัติอิสลามแก่สตรีมุสลิม ควรมีการจัดอบรมสัมมนาโดยเชิญผู้นำศาสนาหรือวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านอิสลามศึกษาบรรยาย และควรเพิ่มเนื้อหาเรื่องการคุมกำเนิดเพื่อสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องและมีทัศนคติที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของบทบัญญัติอิสลาม ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับนโยบายประชากรของประเทศไทยที่กำหนดให้ลดอัตราการเพิ่มประชากร โดยการสนับสนุนให้คุมกำเนิดด้วยความสมัครใจ จะเห็นได้ว่าทัศนคติดังกล่าวไม่สอดคล้องกับหลักการอิสลาม รัฐควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานหรือองค์กรอิสลามทั้งในระดับชุมชนและระดับจังหวัด ได้แก่ มัสยิด สถาบันสอนศาสนา สำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายประชากร โดยกำหนดแผนงานและดำเนินนโยบายคุมกำเนิดให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักการอิสลามและกำหนดให้ใช้เฉพาะกลุ่มสตรีมุสลิม เพื่อสามารถปรับทัศนคติของสตรีมุสลิมให้เข้าใกล้ชิดกับหลักการอิสลามมากยิ่งขึ้น.

เอกสารอ้างอิง

ตัวนุรฮัยนี โตะกูบาฮา. 2551. **ทัศนคติต่อการคุมกำเนิดของสตรีมุสลิมในอำเภอเมืองจังหวัดปัตตานี**. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาอิสลามศึกษา. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

